

॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ असंगः रथस्पर्शहीनः ॥ २२ ॥ चैत्यवक्षः पामादिचिह्नभूतो वक्षः ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ रिष्यते हि स्यते विध्यते इत्यपि पाठः ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥
येन शक्रोदानवानां जघान नवतीर्नव ॥ तं प्राप्य समहृष्यन्तरथं ते पुरुषर्षभाः ॥ १९ ॥ ततः कृष्णं महाबाहुं भ्रातृभ्यां सहितं तदा ॥ रथस्थं मागधा दृष्ट्वा समपद्यन्त विस्मि-
ताः ॥ २० ॥ हयैर्दिव्यैः समायुक्तो रथो वायुसमोजवे ॥ अधिष्ठितः सशुश्रुभे कृष्णेनातीव भारत ॥ २१ ॥ असंगो देवविहितस्तस्मिन् रथवरे ध्वजः ॥ योजनाददृशे
श्रीमानिन्द्रायुधसमप्रभः ॥ २२ ॥ चिंतयामास कृष्णो यगुरुत्सं तं स चाभ्ययात् ॥ क्षणे तस्मिन्स तेनासीच्चैत्यवक्ष इवोत्थितः ॥ २३ ॥ व्यादितास्यैर्महानादैः सहभू-
तैर्ध्वजालयैः ॥ तस्मिन् रथवरे तस्यौ गुरुत्मान् पन्नगाशनः ॥ २४ ॥ दुर्निरीक्ष्यो हि भूतानां तेजसाभ्यधिकं बभौ ॥ आदित्य इव मध्याह्ने सहस्रकिरणावृतः ॥ २५ ॥ न स
सज्जति वक्षेषु शस्त्रैश्चापिन रिष्यते ॥ दिव्यो ध्वजवरो राजन् दृश्यते चेहमानुषैः ॥ २६ ॥ तमास्थाय रथं दिव्यं पर्जन्यसमनिःस्वनं ॥ निर्ययौ पुरुषव्याघ्रः पांडवाभ्यां सहा-
च्युतः ॥ २७ ॥ यं लेभे वासवाद्राजा वसुस्तस्माद्बृहद्रथः ॥ बृहद्रथात्क्रमेणैव प्राप्तो बार्हद्रथं नृप ॥ २८ ॥ स निर्याय महाबाहुः पुंडरीकेक्षणस्ततः ॥ गिरिव्रजाद्वहिस्त-
स्यौ समदेशे महायशाः ॥ २९ ॥ तत्रैनं नागराः सर्वे सत्कारेणाभ्ययुस्तदा ॥ ब्राह्मणप्रमुखाराजन् विधिदृष्टेन कर्मणा ॥ ३० ॥ बंधनाद्विप्रमुक्ताश्च राजानो मधुसूदनं ॥ पू-
जयामासु रूचुश्च स्तुतिपूर्वमिदं वचः ॥ ३१ ॥ नैतच्चित्रं महाबाहो त्वयि देव किनंदने ॥ भीमार्जुनबलोपेते धर्मस्य प्रतिपालनं ॥ ३२ ॥ जरासंधं देघोरेदुःखपंके निम-
ज्जतां ॥ राज्ञां समभ्युद्धरणं यदिदं कृतमद्य वै ॥ ३३ ॥ विष्णोः समवसन्नानां गिरिदुर्गे सुदारुणे ॥ दिष्ट्या मोक्षाद्यशो दीप्तमाप्तं ते यदुनंदन ॥ ३४ ॥ किंकुर्मः पुरुष-
व्याघ्रशाधिनः प्रणतिस्थितान् ॥ कृतमित्येव तद्विद्धि नृपैर्यद्यपि दुष्करं ॥ ३५ ॥ तानुवाच हृषीकेशः समाश्वास्य महामनाः ॥ युधिष्ठिरो राजसूयं क्रतुमाहर्तुमिच्छ-
ति ॥ ३६ ॥ तस्य धर्मप्रवृत्तस्य पार्थिवत्वं चिकीर्षतः ॥ सर्वैर्भवद्भिर्विज्ञाय साहाय्यं क्रियतामिति ॥ ३७ ॥ ततः सुप्रीतमनसस्ते नृपानृपसत्तम ॥ तथेत्येवाब्रुवन्स-
र्वे प्रतिगृह्णास्यतां गिरं ॥ ३८ ॥ रत्नभाजं च दाशार्हं च क्रुस्ते पृथिवीश्वराः ॥ कृच्छ्राज्जग्राहगोविंदस्तेषां तदनुकंपया ॥ ३९ ॥ जरासंधात्मजश्चैव सहदेवो महामनाः ॥
निर्ययौ सजनामात्यः पुरस्कृत्य पुरोहितं ॥ ४० ॥ स नीचैः प्रणतो भूत्वा बहुरत्नपुरोगमः ॥ सहदेवो नृणां देवं वासुदेवमुपस्थितः ॥ ४१ ॥ भयार्त्ताय ततस्तस्मै कृष्णो
दत्त्वा भयं तदा ॥ आददेस्य महार्हाणि रत्नानि पुरुषोत्तमः ॥ ४२ ॥

धनग्रहणं यशोहानिकरमिति संकटात् ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥

॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ पार्थिवत्वं साम्राज्यं ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ कृच्छ्रान्मोचितेभ्यो